

תקות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ערש"ק פרשת בלק
ו' תמוז

הי' תהי' שנת אל-על* - שנת
ביאת ה'משיח (בגימטריא)

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר נשים - ג'

מחזור ל' (גימטריא "בכ"ח") שנה ז"ך

בעז"ה יום ד' פרשת קרח כ סיון

הי' תהי' שנת אל-על - שנת ביאת ה'משיח (בגימטריא)
סיום הלכות נערה בתולה והתחלת הלכות סוטה

זה מתוך כפייה, אונס ויראה.

מצד שני מוסבר בחסידות הפירוש הפנימי של כפה עליהם הר כגיגית; שהמשיך והכניס בהם אהבה רבה וגדולה כהר גדול, כך שלא יכלו לסרב ו"נאלצו" לקבל את התורה (ו"כפה" - הי' מעין החופה בנישואי הקב"ה ועם ישראל), שזהו כעין ענין הפיתוי היינו שבמ"ת הי' גם כעין אונס וגם כעין מפתה במובן החיובי.

בזכות ה"נערה בתולה" - הגאולה!

ג. וע"י שעם ישראל כני"ל ס"א נשארים בתולה, ש"לא בעלוח זרים", ונשארה בתולה וטהורה ובאופן של "נערה", בתמימות שלמה כנאמר בפסוק כי "נער ישראל ואוהבהו", בזכות וע"י זה באה הגאולה מיד ממ"ש, נאו!

"תקות חוט השני" - סיום הלכות נערה בתולה³

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. עם ישראל - נערה המאורסה - ממתן תורה. שלא קלקלה ונשארה בתולה.

ב. במ"ת כפה עליהם ההר כגיגית - כאונס ומפתה

לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר ב"ר זאב

יארציט י"ד סיון

יה"ר שיהי מליץ טוב בעד משפחתו וכל יו"ח למלאות משאלות לבם לטובה ולברכה בכל העניינים בגשמיות וברוחניות לשפע נחת מתוך בריאות והרחבה מופלגה אושר ושמחה תמיד כל הימים, והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם ויזכו לראות קבלת פני מלך המשיח מי"ד ממ"ש נאו!
נדפס ע"י בנו הרה"ח אפרים זאב שיחי שמואלי

* * *

עם ישראל - נערה בתולה

א. כפי שכתבנו בסיומים הקודמים, הלכות אישות וגירושין והלכות יבום וחליצה שלמדו אותם בסמיכות ובהמשך לחג השבועות "זמן מתן תורתנו", שהם מבטאים את היעשה טובי ו"סור מרע", שקיבלנו במתן תורה, המ"ע והמל"ת. ובהמשך לזה (בימי חודש סיון ובכי' סיון שמורה על שלימות וכתר), לומדים את הלכות נערה בתולה שגם מבטאת את מצב עם ישראל ממתן תורה שהיו ונשארו כנערה בתולה. וגם אחרי חטא העגל באמת לא נפגעו ונפסלו, כי החטא הי' ע"י הי"ע רב"י. וכמו שאומר רש"י בפרשת כי תשא¹ בקשר לשבירת הלוחות שהיתה כעין קריעת הכתובה של עם ישראל, ארוסתו של הקב"ה, והקלקול הי' מן הי"ע רב"י, שעבדו העגל, ועם ישראל לא קלקלו ונשארו בתולה המאורסה. ואפילו בזמן הגלות "לא בעלוח זרים";

ומצב זה של נערה המאורסה התחיל ממתן תורה שאז נהיינו ארוסתו של הקב"ה, ובהלכות אלו אחרי שמדבר על דיני אונס ומפתה בפנייה, מדבר על דין חטא נערה המאורסה שזינתה מן האירוסין. וביחס לנישואין דלעת"ל, עד אז עם ישראל בבחי' אירוסין.

במתן תורה - כפה עליהם הר כגיגית - אונס ומפתה

ב. גם ענין הי"אונס ומפתה", מעין זה הי' במ"ת במובן החיובי, משמעות הענין שהי' במ"ת "כפה עליהם הר כגיגית"² כפשוטו, הוא כפיית עם ישראל ואינוסם לקבל את התורה. שזהו ההבדל בפשטות בין קבלת התורה בהר סיני, שהי' בהכרח וביראה, וקבלת התורה שהיתה בזמן נס פורים, באהבה וברצון כמ"ש במגילת אסתר "קיימו וקיבלו היהודים עליהם ועל זרעם", ואומרים חז"ל "קיימו מה שקיבלו כבר" היינו קבלת התורה מחדש באהבה וברצון, משא"כ במ"ת הי'

* ע"פ הפסוק בתחילת הפטרת פרשת ויצא (הושע יא, ו): "ואל על יקראוהו", שמורה שהנביאים קוראים ומעלים את ישראל "אל על" - אל הקב"ה, ועד למעלה הכי עליונה, הגאולה וביאת המשיח, וע"ד הנאמר (תבוא כו, יט): "ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה, לתהילה ולשם ולתפארת", שיתקיים בשלימות בביאת המשיח והגאולה!

¹ תשא לד, א. מתנחומא ל.

² שבת פח, א.

³ יהושע ב, ח. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה רחב את המרגלים של יהושע, ועל ידו משפחתה תלו את תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. מטרת פרשת סוטה להביא שלום בין איש לאשתו, וכן הסיוס ע"ד הקינוי להנהגת הבית בשלום – ופרשת קורח – על שלילת המחלוקת
- ב. במ"ת האישיות של עם ישראל להקב"ה – ונשארה טהורה
- ג. סיום ספר הרביעי – בעש"ק מברכים בחודש הרביעי.
- ד. העם רביעית על שלום – וידעת כי שלום אהלך, שמביא לגילוי המשיח!

* * *

בעז"ה

ספר קדושה א'

מחזור ל' גימטריא "בכ"ח" שנה כ"ח גימטריא "יח"י" יום ועש"ק פרשת חוקת כ"ט סיון ער"ח תמוז חודש הגאולה הי' תהי' שנת אל-על – שנת ביאת ה'משיח (בגימטריא) סיום הלכות איסורי ביאה והתחלת הלכות מאכלות אסורות

"כל חלב להוי"

א. בא' המחזורים הראשונים, סיימו את הלכות "איסורי מזבח" בב' אייר – יום ההולדת של אדמו"ר המהר"ש, וכפי שכ"ק אד"ש אומר שענינו הי' "לכתחילה אריבער!". והי' לי קצת מוקשה; שדווקא ביום שמציינים וחוגגים את "לכתחילה אריבער", לומדים דווקא את הלכות "איסורי מזבח"; לא את הדברים והעבודות החיוביים והמותרים והראויים למזבח (כפי שמדובר בהלכות הקודמים ושארירי; ביאת המקדש ומעשה הקרבנות), אלא דווקא על הדברים האסורים!?

וביותר מוקשה על שם הלכות אלו "איסורי מזבח", הרי בהלכות אלו מדובר לא רק על הדברים האסורים למזבח, אלא גם על הדברים המותרים והרצויים למזבח, ולמה כל ההלכות נקראים "איסורי מזבח"!!?

ועוד יותר מוקשה; שגם ההלכה הראשונה של הלכות אלו וגם ההלכה האחרונה מדברים על הקרבנות והדברים המהודים והעדיפים למזבח ולהי', ובכ"ז כל ההלכות נקראות "איסורי מזבח"!!;

בהלכה הראשונה כותב הרמב"ם⁷: "מצות עשה להיות כל הקרבנות תמימין ומובחרין, שנאמר⁸: 'תמים יהי' לרצון', זו מצות עשה"

ובהלכה האחרונה של הלכות איסורי מזבח שמדבר הרמב"ם על השמנים הכשרים למנורה ולמנחות, כותב הרמב"ם⁹: "ומאחר שכולם כשרים למנחות למה נמנו? כדי לידע יפה שאין למעלה ממנו, והשוה, והפחות. שהרוצה לזכות עצמו יכוף יצרו הרע, וירחיב ידו ויביא קרבנו מן היפה המשובח ביותר שבאותו המין שיביא ממנו, הרי נאמר בתורה¹⁰: 'והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן, וישע ה' אל הבן ואל מנחתו'. והוא הדין בכל דבר שהוא לשם הקל-הטוב, שיהי' מן הנאה והטוב, אם בנה בית תפילה – יהי' נאה מבית ישיבתו. האכיל רעב – יאכיל מן הטוב והמתוק שבשולחנו. כיסה ערום – יכסה מן היפה שבכסותו. הקדיש דבר – יקדיש מן היפה שבנכסיו, וכן הוא אומר¹¹: 'כל חלב להוי וגו' עכ"ל הרמב"ם.

היינו, שגם בהלכה הראשונה וגם באחרונה מדגישים את הטוב והמובחר להי' ולמזבח, ובכל זאת כל ההלכות נקראות "איסורי מזבח"!!?

ואמרתי אז לבאר ע"ד ה"צחות" והרמז, שיש רמז וגם משמעות חיובית במילה איסורי; איסורי – מלשון קשר, הקשורים למזבח כפי שכתוב בתניא פ"ז במשמעות המילה אסור ומותר אסור – מלשון קשור ואסור: "אסורים וקשורים בידי החיצונים לעולם". "והיתר ומותר" – "כלומר שאינו קשור ואסור בידי החיצונים שלא יוכל לחזור ולעלות להי'"

ואח"כ ממשיך בתניא בענין הדברים האסורים: "מה שאין כן

בעז"ה יום ו' עש"ק פרשת קרח כ"ב סיון

הי' תהי' שנת אל-על – שנת ביאת ה'משיח (בגימטריא)

סיום הלכות סוטה וכל ספר הרביעי - ספר נשים והתחלת ספר החמישי - ספר קדושה הלכות איסורי ביאה פרשת סוטה – להביא שלום

א. תוכן הלכות סוטה מבטאים את הבאת השלום והאחדות, שלום בית בין איש לאשתו, ודחיית המחלוקת, וכמו שכותב הרמב"ם בסוף הספר הקודם, זמנים, בהלכה האחרונה של הלכות חנוכה: "גדול השלום, שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו", היינו שתוכן ומטרת פרשת ודיני סוטה היא להביא שלום ולשלול המחלוקת כדי שתהי' סוכ"ס אחדות ביניהם וברכה ויקויים: "ונקתה ונזרעה זרע".

ופרשת קורח גם עניינה והוראתה דחיית וביטול המחלוקת, כמש"נ⁴: "ולא יהי' כקורח וכעדנותו" והגמ' בסנהדרין⁵ אומרת: "כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו, שנאמר: "ולא יהי' כקורח וכעדנותו". וגם בסיום הלכות סוטה וסוף ספר "נשים" מדובר ע"כ שהקינוי של האדם את אשתו ובני ביתו יהי' לא מתוך מריבה מדון ומחלוקת אלא בנחת ובשלום, שנאמר⁶: "וידעת כי שלום אהלך וגו'".

כנסת ישראל - טהורה היא

ב כפי שכתבנו בסיומים על ההלכות הקודמות, שלמדו אותם בחודש סיון, החודש דמתן תורה, ונתבאר איך הלכות אלו בענייני אישות וכו', קשורים למי"ת, וגם הלכות סוטה וסיום כל ספר נשים - ספר הרביעי שלומדים בסיום חודש סיון ומסיימים בערש"ק מברכים ר"ח תמוז חודש הרביעי, קשורים למי"ת שהי' האישיות בין האיש והאשה, הקב"ה וכנסת ישראל, ובאופן שלא סתתה ולא נסתרה והיתה נאמנת כל ימיה להי' "טהורה היא", ולכן זוכה ל"ונוזרעה זרע" – לגאולה השלימה ע"י מלך המשיח כמ"ש "יציץ ופרח ישראל". כי מתחילים את ספר החמשי - אותיות משיח, וגם המספר 5 מורה על ההנהגה שלמעלה מד' סוגי ויסודות העולם והטבע.

"וידעת כי שלום אהלך"

ג. וסיום ספר נשים שהוא ספר הרביעי ספירת המלכות - פרצוף הרביעי בערש"ק מברכים חודש תמוז חודש הרביעי, מסתיים בענין השלום, שלום בית, שכל המטרה של פרשת סוטה הוא להחזיר את השלום בית לבני הזוג, ושהקינוי יהי' מתוך נחת ושלום, וכן בפסוק: "וידעת כי שלום אהלך, ופקדת נוך ולא תחטא", שזהו הסיום של ספר הרביעי, והפעם הרביעית שהרמב"ם מסיים הלכה בענין השלום;

בסוף הלכות תעניות כותב ע"כ שכל הצומות יהפכו לימים טובים למועדים ושמחה, ומסיים במילות הפסוק: "והאמת והשלום אהבו".

ובסיום הלכות מגילה וחנוכה וכל ספר זמנים, מדבר על גודל שלום בית ולכן נר שבת עדיף גם על יין לקידוש ונר חנוכה, ומסיים גדול השלום שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם שנאמר: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

והפעם השלישית בהלכה הבאה הלכות אישות מסיים הרמב"ם בפסוק: "וראה בנים לבניך שלום על ישראל" שע"כ אומר אד"ש מה"מ שרואים איך ש-3 הלכות רצופות מסתיימים בענין השלום [ונמצאים בסיום "החודש השלישי" – "ירחא תליתא"; וכביאור אד"ש, כנ"ל, 3 – קשור עם השלום והשילוב].

וכאן בסיום ספר נשים שוב מסיים הרמב"ם (בפעם הרביעית – שזהו"ע הנשים, פרצוף הרביעי – ספירת המלכות – המקבל) בגודל ענין השלום.

וה"שלום" הרי מביא את גאולת המשיח (כי החרבן והגלות באו בגלל ה"שנאת חינם" וע"י השלום האהבה והאחדות מביאים הגאולה) וכמו שכותב בעל הטורים עה"פ בפרשת פינחס: "הנני נתן לו את בריתי שלום"; שלום בגימטריא זהו משיח", יבוא ויגאלנו מי"ד ממ"ש, נאו!

⁷ הלכות איסורי מזבח פ"א, ה"א.

⁸ אמור כב, כא.

⁹ פ"ז, ה"י"א.

¹⁰ בראשית ד, ד.

¹¹ ויקרא ג, טז.

⁴ איוב ה, כד.

⁵ סנהדרין קי, א.

⁶ איוב ה, כד.

חודש השלישי – הג'

וע"כ אומר אד"ש שבחודש סיון מודגש יותר הענין של "עליונים ירדו לתחתונים" – מתן תורה, חודש תמוז חודש הרביעי – הד' שמורה על ספירת המלכות = המקבל, דהיינו העלאת התחתונים לעליונים, מודגש יותר קבלת התורה.
וע"כ משל אומר אד"ש אפשר לראות ברב ותלמיד שבזמן שהרב מלמד את השיעור אז בעיקר מודגש ומורגש דברי הרב אל התלמיד, היינו שהתלמיד מורכז להבין את דברי הרב, ולא כל כך מתבונן אם ואיך הוא מבין הדברים בשכלו, אבל אחרי השיעור זהו הזמן שהתלמיד מתבונן ובודק אם הדברים מובנים באותיות השכל שלו, שזהו כנ"ל – מ"ת וקבלת התורה, פרשת יתרו ופרשת משפטים, חודש השלישי וחודש הרביעי.

"תקות" חוט השני" – הלכות איסורי ביאה³

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. איסורי ביאה – מלשון קשר פנימי לתורה ולה' ועבודתו.
- ב. חוקת – מלשון חקיקה – התאחדות מוחלטת עם התורה וה'.
- ג. איסורי ביאה – פרשת קורח – שמירת ביאת מקדש.
- ד. כ"ט סיון – שילוח מרגלים – איסורי ביאה – קשר ביאת הארץ.
- ה. סיום חודש הג' והתחלת חודש הד', מתן תורה וקבלת התורה.
- ו. ג' - ד' - משפיע ומקבל – ג' – מזל וברכה.

* * *

השדרה החמישית – משיחית!

בחודש סיון ה'תשנ"ב כשהי' כ"ק אד"ש מה"מ פעם ראשונה בבית הרפואה "מאונט סיני" (הר סיני), שנמצא וגובל בשדרה החמישית במנהטן, (av5th). הרבי הי' שם מט"ו סיון עד כ"ח סיון, והי' שם שתי שבתות.
רבים מאנ"ש והתמימים שבתו שבתות אלה בבית הרפואה והאזור, הנהלת בית הרפואה היו אדיבים, ונתנו לאנ"ש והתמימים לשבות וללון באולם קומת הקרקע בפרוודור הכניסה של בית הרפואה, ובשבת אחה"צ הלכו התמימים ואנ"ש ל"יתהלכה" לחזור חסידות ושיחות אד"ש בבתי הכנסת שבאזור.

השליח הראשי"ט קיבל את ביהכ"ס היוקרתי של av5th. הנקרא **פיפט אוונוי שול**, והוא אמר שם **שהרבי הופך את השדרה החמישית לשדרה המשיחית!**

אחרי שבת כ"א מהדברים מסר דו"ח למארגנים ע"מ לכתוב לרבי, וכ"א מסר "ווארט" שדיבר בתהלכה, והנ"ל עמד ע"כ שה"ווארט" על ה"שדרה המשיחית"! יהי' כתוב בדו"ח לרבי.

העתק דו"ח זה הי' מונח הרבה שבועות וחודשים על שולחנו של יו"ר צא"ח הרה"ת דוד ע"ה ראסקין במשרדו בבית משיח-770, ובמסגרת עבודתי שם היתה לי ההזדמנות לראות זאת הרבה פעמים...

אותיות החקיקה

שד"ר שחזר ל-770 הודיע ודיווח לרבי הקודם על פעולתו בערי השדה, וסיפר שהסביר לגביר א' שכל יהודי הוא אות בתורה, אבל יתכן שהי' בו חלישות בקיום התורה ומצוות, היינו שהאות נמחקה קצת או נסדקה, ותפקידנו שוב לכתוב ולמלאות את האות ההיא ע"י שמחזקים את אותו יהודי ואת הקשר שלו ליהדות ולתורה והמצוות.

וע"כ אמר לו הרבי הקודם שהגדרה זו אינה מושלמת; יהודי ונשמה יהודית הוא לא רק אות כתובה בתורה אלא אות **חוקה**; שהוא חקוק בתורה והתורה חקוקה בו, ואותיות חקוקות לא יכולות להימחק, אלא לכל היותר להתכסות ע"י עפר ואבק, וע"כ הנאמר²⁰ "שמנת עבית כשית", והעצה לזה הוא לגרד או לנשב את האבק והעפר, ואז חוזרת האות להיראות בתוקפה, אבל בכל אופן אף פעם היא לא נמחקה שזהו הקשר הפנימי והעצמי של היהודי עם התורה והקב"ה.

הדבקות והפצת מדבקות

ספרו זקני החסידים:

א. בזמן הנשיאות של הרבי הקודם, אד"ש הי' נוסע קבוע ברכבת התחתית (סאבוויי) כשעבד במספנות שעל יד החוף. באותן השנים הכריז הרבי

הריי"צ ויצא בקריאת קודש: "לאלתר לתשובה – לאלתר לגאולה!" והדפיס מדבקות עם קריאה זו.

והרבה פעמים כשקם כ"ק אד"ש מה"מ ממקומו ברכבת מצאו על הספסל במקום ישיבתו מודבקת המדבקה "לאלתר לתשובה – לאלתר לגאולה!" ללמדנו עד כמה חשוב לא רק להפיץ הדברים בדיבור, אלא להציף המקומות בחומר הסברה ומדבקות.

אמונה במשיח!

ב. סיפר לי הרה"ת שמעון שיחי' גולדמן

כ"ק אד"ש מה"מ נסע ברכבת ל-770 וכשקם בתחנת קינגסטון והי' בדרך לצאת מהקרן שמע יהודים אומרים "כאן גרים יהודים ש"קאכן זיך אין משיח!" (=שמדברים בהתלהבות על משיח) ואמר להם: "תגידו כאן גרים יהודים שמאמינים במשיח!"

בשורת הגואל!

המזכיר והמשב"ק הרה"ת לייבל שיחי' גראנער סיפר:

בשנת תש"ב בראש השנה בזמן שהלך אד"ש מה"מ עם הקהל ל"יתהלכה" ל"תשל"ך לגן שבסוף איסטריען פארקווי, ע"י הגן עלה על ספסל ודיבר באידיש לקהל דברי התעוררות, כשגמר לדבר הורה להרב יעקב יהודה ז"ל העכט שיעלה על הספסל ויתרגם הדברים לאנגלית.

כשגמר הרב העט לתרגם עלה אד"ש שוב על הספסל והכריז: "הרחמן הוא יברך את אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח!" ואמר להר' העכט לעלות ולתרגם זאת לאנגלית, הרב העכט חשב שלא מתאים לפרסם ולתרגם ברבים דברים אלו (זה לא "באופן המתקבל", ולא רצה לעלות ולהכריז, ואמר לו אד"ש מה"מ: "אם אתה לא תעלה ותתרגם ותכריז, אז אני אעלה ואתרגם, ואז הרב העכט עלה על הספסל ותרגם בקול דברים אלה. וכשהיו מאנ"ש שהביעו תמיחה ע"י שמכריז ומפרסם כך, סימן להם הרב העכט בידו על אד"ש: הוא ציוה להכריז!...")

בדגים נשמות צדיקים

לפני כשבועיים בסעודת סיום הרמב"ם שהתקיימה ב"יארצייט" של הגבאי הרה"ח יעקב²¹ ליפסקער (שהי' מסור לאד"ש ולביהכ"ס ועשה עבודות אמן של נגרות, שולחנות וארון הקודש מעשה אמן לאד"ש ולביהכ"ס) סיפר יבדלחט"א בנו המשפיע הרה"ת חשד"ב שיחי' ליפסקער (וגם אני בעצמי נבדלחט"א שמעתי זאת מר' יעקב ליפסקער בעצמו):

כשאד"ש הגיע לפריז בשנת תש"ז בשביל להביא את אימו שיצאה אז מרוסי, (והי' שם כמה חודשים לסדר לה הניירות האמריקאיים להכנס לארה"ב, והגיעו לכאן בכ"ח סיון) אד"ש קרא להר"י ליפסקער, ובקשו אם יכול יחד עם זוגתו להכין אוכל, ולהביא כל יום באמצע השבוע למלון בו הי' גר הרבי (כי בשבת הי' גר הרבי עם אמו אצל הרב זלמן ע"ה שניאורסאהן) והרבי קבע לו כמה תנאים:

א) הרבי נתן לו כלים חדשים ואמר לו שילך לטבול אותם, אבל הוא צריך לעשות זאת בעצמו, ולא לתת למישהו אחר, ולומר שמישהו אחר טבל אותם.

ב) הוא הי' צריך לבוא בשעה מסויימת בבוקר, ואז בדיוק הדלת נפתחה, ואם איחר אפילו במקצת הדלת כבר לא היתה פתוחה והרבי לא אכל באותו יום.

ג) הרבי הורה שיכין כל יום דווקא דגים; סרדינים או סוג אחר של דגים. והרבי אמר לו: "בטח אתה מתפלא שכל הזמן אני אוכל דווקא דגים, כי כתוב בספרים, **שנשמות צדיקים** שבאים בגלגול, הן באים בדגים" [וידוע שראו בסעודת יו"ט בר"ה בשולחן בדירת הרבי הריי"צ, שעל הדגים הרבי כיסה ושם המון מלח, שאדם רגיל לא שייך לאכול כך מחמת מלחו].

לזכות

החתן הרב התמים לוי יצחק שיחי' יוזביץ'

והכלה מרת רבקה בת הרה"ת משה חיים וזוגתו שיחיו לוי'ן מזל-טוב! מזל-טוב! ליום נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת יום הבהיר כ"ח סיון תשע"א

יה"ר שיבנו בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות והחסידות וירונו הוריהם מהם ומכל יו"ח שפע נחת יהודי חסידותי מתוך בריאות והרחבה מופלגה אושר ושמחה תמיד כל הימים, ויזכו לשמחה בקבלת פני משיח צדקנו מי"ד ממי"ש, נאו! נדפס ע"י הורי החתן הרה"ת יעקב דוד וזוגתו שיחיו יוזביץ

(דברים שנאמרו בסעודת סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

²⁰ האזינו לב, טו.